

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti obvinenému **A. G.**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1 T 13/2002, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. augusta 2009 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, z 11. marca 2009, sp. zn. 2 To 78/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného **A. G.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 26. augusta 2008, sp. zn. 1 T 13/2002, bol obvinený **A. G.** uznaný vinným z trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že:

Ako fyzická osoba a platca dane z pridanej hodnoty, podnikajúci pod obchodným názvom **A. – A. G.**, so sídlom **H. Š. X.**, okres **T. T.**, podal 31. marca 2000 na Daňovom úrade v **T. T.**, daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za IV. štvrtrok roku 1999, do ktorého zaúčtoval fiktívne daňové doklady z neuskutočnených obchodných prípadov s firmou **S. s.r.o. L. X. P.**, a to – faktúru č. **X.** z 18. októbra 1999 na sumu 619 337 Sk, faktúru č. **X.** z 20. októbra 1999 na sumu 642 690 Sk, faktúru č. **X.** z 25. októbra 1999 na sumu 469 665,50 Sk, faktúru č. **X.** z 3. novembra 1999 na sumu 855 955 Sk, faktúru č. **X.** z 8. novembra 1999 na sumu 831 058 Sk, faktúru č. **X.** z 10. novembra 1999 na sumu 774 393,20 Sk, faktúru č. **X.** z 1. decembra 1999 na sumu 136 208,10 Sk a fiktívne daňové doklady z neuskutočnených obchodných prípadov s firmou **S. s.r.o., K. X. B.**, a to faktúru č. **X.** zo 4. októbra 1999 na sumu 625 088,40 Sk, faktúru č. **X.** z 27. októbra 1999 na sumu 675 500 Sk, faktúru č. **X.** z 15. novembra 1999 na sumu 773 852,80 Sk, faktúru č. **X.** zo 17. novembra

1999 na sumu 800 950 Sk, faktúru č. X. z 22. novembra 1999 na sumu 695 572 Sk a faktúru č. X. z 29. novembra 1999 na sumu 769 568,20 Sk, čím mu vznikla daňová povinnosť iba v sume 7 901 Sk a spôsobil tak štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovému úradu T. T., ujmu v sume 1 467 900 Sk.

Okresný súd za to obžalovanému podľa § 148 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Krajský súd v Žiline uznesením z 11. marca 2009, sp. zn. 2 To 78/2008, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote, prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený A. G.. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že skutok, za ktorý bol obvinený odsúdený nie je trestným činom skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. V konaní neboli akceptované návrhy obvineného na doplnenie dokazovania pribratím znalca z odboru účtovníctva, neboli zabezpečené príslušné doklady z daňových úradov a nebolo vykonané grafologické znalecké dokazovanie na zisťovanie pravosti podpisov na faktúrach. Ak by obvineným predložené faktúry na vstupe daňového priznania boli fiktívne, mali sa sudy zaoberať aj skutočnosťou, či daňové doklady na výstupe (odberateľské faktúry) boli fiktívne. Išlo by iný trestný čin, resp., by nedošlo k žiadnemu skráteniu dane. Predseda senátu okresného súdu mal byť vylúčený z konania vo veci, pretože nepriamo obvinil obhajcu zo straty súdneho spisu a nedôvodne mu uložil poriadkovú pokutu napriek riadnemu ospravedlneniu neúčasti na hlavnom pojednávaní.

V takomto postupe súdov vidí obvinený naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona z uvedených dovolacích dôvodov, zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline ako aj rozsudok Okresného súdu Martin a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Súčasne požiadal, aby najvyšší súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil obvinenému nariadený výkon trestu do rozhodnutia dovolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, na podklade podaného dovolania preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že dovolacie dôvody uvedené obvineným A. G. neboli naplnené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Porušením práva na obhajobu sa má na mysli predovšetkým nerešpektovanie povinnosti nutnej obhajoby, práv zvoleného obhajcu, resp. také konanie orgánov trestného konania a súdu, ktoré znemožní alebo obmedzí právo obvineného, aby svoju obhajobu realizoval osobne. Takéto porušenia práv obvineného v danej veci neboli zistené a nakoniec neboli ani v dovolaní neboli ani namietané. Skutočnosť, že súd konajúci vo veci sa rozhodol nevykonať dôkazy navrhované obvineným alebo jeho obhajobou nemôže byť podkladom pre záver o porušení práva na obhajobu. Je právom aj povinnosťou súdu aby rozhodol, aké dôkazy vo veci vykoná a ktoré dôkazy, aj keď navrhované procesnou stranou, nevykoná. Námiety v tomto smere môže procesná strana uplatniť v rámci odvolacieho konania, ako tomu bolo nakoniec aj v prerokovávanom prípade. Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu nebolo najvyšším súdom zistené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

O námietke zaujatosti voči predsedovi senátu Mgr. Róbertovi Veterníkovi konal v rámci druhostupňového konania krajský súd. Aj najvyšší súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, že dôvody na konštatovanie zaujatosti predsedu senátu súdu prvého stupňa zistené neboli. Takýto záver nie je možné vyvodiť ani zo skutočnosti, že predseda senátu využil svoje zákonné oprávnenie na uloženie poriadkovej pokuty obhajcovi a to bez ohľadu na skutočnosť, s akým výsledkom skončilo prípadné druhostupňové konanie v tomto prípade. Ani naplnenie tohto dovolacieho dôvodu nebolo najvyšším súdom zistené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom je taký, ktorý bol súdom vykonaný v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku o vykonávaní jednotlivých dôkazov, alebo dôkaz, ktorý v rozpore s týmito ustanoveniami vykonal alebo zabezpečil orgán činný v trestnom konaní a súd takýto dôkaz vykonal, resp. založil na ňom svoje rozhodnutie.

Skutočnosť, že by súdy opreli svoje rozhodnutie o takéto dôkazy nebola zistená a nakoniec ani namietaná v dôvodoch dovolania. Takouto skutočnosťou nemôže byť to, že súdy neakceptovali návrhy procesnej strany na doplnenie dokazovania a to z dôvodov, ktoré sú už uvedené vyššie. Ani naplnenie tohto dovolacieho dôvodu najvyšší súd nezistil.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V znení citovaného ustanovenia je vyjadrená zásada dvojinštančnosti trestného konania. Skutkový stav tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa je pre dovolací súd záväzný. Nie je možné argumentovať tým, že ak by súdy vykonali navrhované dôkazy, skutok by sa mal právne kvalifikovať podľa iného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, resp. nebol by vôbec trestným činom. Takéto argumenty je možné použiť najneskôr v rámci odvolacieho konania, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Skutok uvedený v skutkovej vete prvostupňového súdu a potvrdený uznesením odvolacieho súdu je v danom prípade správne právne kvalifikovaný, pretože podľa jeho znenia konanie obvineného smerovalo k skráteniu dane v značnom rozsahu. Rovnako ani naplnenie tohto dovolacieho dôvodu najvyšší súd nezistil.

Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil naplnenie dovolacích dôvodov uvádzaných obvineným A. G., podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností nebol dôvod na navrhovaný postup podľa § 380 ods. 4 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. augusta 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová